

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015, declarat de avocatul Arcadie Șchiopu, în numele inculpatului

Iacob Ghenadie Grigore, născut la 04 septembrie 1970, originar și locuitor al s. Onișcani, r-nul Criuleni, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 27.10.2014 – 10.03.2015,
instanța de apel: 06.04.2015 – 02.12.2015,
instanța de recurs: 15.02.2016 – 20.04.2016.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 10 martie 2015, Iacob Ghenadie a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. c¹) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Iacob G. este învinuit că, în perioada 21-27 mai 2014, aflându-se în gospodăria lui Varticean G., situată în s. Onișcani, r-nul Criuleni, folosindu-se de starea de neputință a victimei de a se apăra, datorată vârstei înaintate și stării de sănătate, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i echimoze pe partea stângă a feței, pe mâna stângă, pe partea dreaptă a cutiei toracice, fracturi ale sternului și coastelor 5, 6, 7, 8, 9 din dreapta cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, care se califică ca vătămări medii.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui în baza art. 152 alin. (2) lit. c¹) Cod penal, ca vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății,

care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina.

Totodată, potrivit procesului-verbal de constatare a infracțiunii din 03.06.2014, la 28.05.2014, a fost depistat cadavrul lui Varticean G., la domiciliul acestuia.

Conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 28.05.2014 și fototabelului anexat, a fost examinat locul comiterii infracțiunii.

Din raportul de expertiză medico-legală nr. 123/99 din 28.05.2014, rezultă că la Varticean G. au fost depistate vătămări corporale sub formă de echimoze pe față din stânga, pe mâna stângă, pe cutia toracică din dreapta, fracturi ale sternului și coastelor 5, 6, 7, 8, 9 din dreapta cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, care se califică ca vătămări medii, între acestea și cauza decesului neexistând vreo legătură cauzală.

Astfel, probele administrate denotă faptul producerii vătămarilor corporale medii victimei, însă conținutul acestor probe nu dovedesc și vinovăția inculpatului, lipsind pe caz suportul probatoriu, care să demonstreze cert vinovăția ultimului în săvârșirea infracțiunii imputate.

3. Procurorul interimar al raionului Criuleni, Marcel Caras, a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. c¹) Cod penal la 5 ani închisoare.

Apelantul a indicat că probele acuzării dovedesc, cu certitudine, că anume inculpatul i-a cauzat victimei vătămarile medii, însă instanța de fond incorect a apreciat probele administrate.

Potrivit declarațiilor martorilor Magurean A., Magurean Z. și Varticean I., vătămarile medii i-au fost cauzate părții vătămate de inculpatul care locuia cu el, fiindu-i nepot, și pretindea la casa ultimului.

Instanța a neglijat faptul că inculpatul a amenințat martorii Magurean A. și Magurean Z., determinându-i să-și schimbe declarațiile în favoarea sa, iar martorul Varticean I. a indicat direct că vizitându-l pe fratele său, Varticean G., acesta i-a comunicat că a fost maltratat de inculpat.

Declarațiile martorilor Iacob N. și Iacob V. nu corespund probelor administrate, deoarece potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 123/99 din 28.05.2014, leziunile corporale i-au fost cauzate victimei cu 3-4 zile înainte de deces, iar conform declarațiilor martorilor apărării, victima ar fi fost maltrată de Magurean A. nu mai puțin de 2 săptămâni înainte de deces, aceste declarații contravenind și depozițiilor martorului Varticean I., care a confirmat că victima s-a plâns că a fost maltratat de inculpat și nu a indicat la careva conflicte cu alte persoane.

Totodată, depozițiile martorilor apărării confirmă existența conflictelor petrecute între inculpat și victimă.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Iacob G. a fost condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. c¹) Cod penal la 5 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 2 ani.

Instanța de apel a constatat că, în perioada 21-27 mai 2014, data și ora precisă nu a fost posibil de stabilit, inculpatul Iacob G., aflându-se în gospodăria lui Varticean G., situată în s. Onițcani, r-nul Criuleni, folosindu-se de starea de neputință a victimei de a se apăra, datorată vârstei înaintate și stării de sănătate, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i echimoze pe partea stângă a feței, pe mâna stângă, pe partea dreaptă a cutiei toracice, fracturi ale sternului și coastelor 5, 6, 7, 8, 9 din dreapta cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, care se califică ca vătămări medii.

Instanța de apel a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, dar aceasta este integral dovedită prin probe administrate.

Astfel, martorii Magurean A. și Magurean Z. au declarat similar, că victima locuia în casa părintească, împreună cu inculpatul, care îi era nepot și care deseori îl maltrata, era violent, iar cu o săptămână înainte de a deceda, Varticean G. se plângea de dureri în regiunea abdomenului.

Potrivit procesului-verbal de constatare a infracțiunii din 03.06.2014, la 28.05.2014 a fost depistat cadavrul lui Varticean G., la domiciliul acestuia.

Prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28.05.2014 și fototabelul anexat, a fost examinat locul comiterii infracțiunii.

Din raportul de expertiză medico-legală nr. 123/99 din 28.05.2014, rezultă că la Varticean G., a.n. 1954, au fost depistate vătămări corporale sub formă de echimoze pe față din stânga, pe mâna stângă, pe cutia toracică din dreapta, fracturi ale sternului și coastelor 5, 6, 7, 8, 9 din dreapta cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, care se califică ca vătămări medii, între acestea și cauza decesului neexistând vreo legătură causală. La examinarea medico-legală a cadavrului lui Varticean G. s-au depistat echimoze pe față din stânga și mâna stângă, pe cutia toracică din dreapta, fracturi ale sternului și coastelor din dreapta, care au fost produse cu 4-5 zile înainte de deces, prin acțiunea traumatică cu corp (-uri) contondent (-e), posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, care la persoanele vii condiționează dereglarea sănătății de lungă durată, și în comun se califică ca vătămări medii. Formarea leziunilor corporale depistate, la căderea corpului de la înălțime proprie, este puțin probabilă.

Martorul Magurean Z. a relatat că a văzut cum victima era deseori bătută de inculpat și că partea vătămată venea la ei și plângea că nepotul îl bate, că cu o zi înainte de incident a văzut cum inculpatul la fel a bătut victima, aplicându-i lovituri cu picioarele în spate și peste cap.

Martorul Varticean I. a relatat că Varticean G. deseori se certa cu inculpatul, iar de la victimă cunoaște ca acesta îl și bătea.

Din materialele cauzei rezultă că victima era la o vârstă înaintată, având o stare fizică slabă, care nu-i permitea să opună rezistență inculpatului, iar acest fapt îi era cunoscut acestuia, care era nepotul lui.

Declarațiile martorului Magurean A., prin care a indicat că cunoaște de la victimă că inculpatul deseori l-a maltratat, fracturându-i coastele, sunt pertinente și concludente.

Din declarațiile martorului Magurean A., apreciate în coroborare cu declarațiile martorului Magurean Z., rezultă că la 21-22 mai 2014, victima i-a spus că inculpatul îl maltratează. Peste câteva zile, a văzut cum inculpatul, iarăși l-a bătut pe Varticean G., lovindu-l cu pumnii și picioarele, ulterior el ducându-l în casă.

Sunt relevante și depozițiile martorului Varticean I., care în cadrul urmăririi penale a declarat că la 21-22 mai 2014, victima i-a spus că a fost bătut de inculpat și l-a rugat să nu spună nimănui, fiind amenințat de acesta că va fi omorât. Ulterior, vizitându-l pe Varticean G., a aflat de la acesta că a fost iarăși maltratat de inculpat și se simțea foarte rău.

Sunt neîntemeiate declarațiile martorilor Iacub N. și Iacub V., care au indicat că înainte de deces victima s-a plâns că ar fi fost bătut de Magurean A. Or, aceștia, fiind rude cu inculpatul, denaturează realitatea faptelor care au avut loc, în vederea creării unei situații favorabile inculpatului.

Totodată, aceste declarații sunt în contradicție cu depozițiile martorilor Magurean A., Magurean Z. și Varticean I.

Din aceleași considerente, urmează a fi respinse și declarațiile succesoriului legal al părții vătămate, Iacub M., care este mama inculpatului și a adoptat o poziție părtinitoarea, în favoarea inculpatului.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, nu echivalează cu achitarea acestuia, modalitatea sa de apărare nefiind confirmată prin probe pertinente și concludente.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 123/99 din 28.05.2014, la examinarea medico-legală a cadavrului lui Varticean G., a.n. 1954, s-au depistat echimoze pe față din stânga și mâna stângă, pe cutia toracică din dreapta, fracturi ale sternului și coastelor din dreapta, care au fost produse cu 4-5 zile înainte de deces, prin acțiunea traumatică cu corp (-uri) contondent (-e), posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, care la persoanele vii condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în comun se califică ca vătămări medii. Formarea leziunilor corporale depistate, la căderea corpului de la înălțime proprie, este puțin probabilă.

În baza probelor administrate, instanța a concluzionat că vina inculpatului a fost dovedită pe deplin și a încadrat acțiunile acestuia în baza art. art. 152 alin. (2) lit. c¹) Cod penal, ca vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, profitând de starea de neputință cunoscută sau evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate și bolii.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară, antecedentul fiind stins, că pe caz lipsesc circumstanțe atenuante, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă fără izolare de

societate, dispunându-se suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea.

5. Avocatul Arcadie Șchiopu a declarat recurs ordinar, prin care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

Recurentul a indicat că instanța de apel a neglijat faptul că martorii acuzării Magurean A. și Magurean Z. sunt în relații ostile cu inculpatul.

Instanța de apel s-a bazat pe declarațiile martorilor Magurean A., Magurean Z. și Varticean I., ultimul neconfirmând faptul maltratării victimei, declarând că acesta i-a comunicat doar că deseori se certa cu inculpatul.

Instanța de apel nu a ținut cont de declarațiile succesoriului părții vătămate, Iacob M., martorilor Iacob N., Iacob V. și Popov A., care au confirmat că inculpatul locuia împreună cu victima, uneori se certau, dar, în general, erau în relații bune, și nu au văzut ca inculpatul să-l bată vreodată pe Varticean G., iar ultimul consuma abuziv alcool.

Instanța de apel, în lipsa unui suport probatoriu, care să demonstreze cert vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei imputate, eronat a admis apelul declarat.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 *al. 1 pct. 6 CPC*.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul declarat este fondat în drept pe art. 427 *al. 1 pct. 6 CPC*, avându-se în vedere, probabil, art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeiuri - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, care ar fi esența circumstanțelor că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, fiind

omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale în baza art. 152 alin. (2) lit. c¹) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile succesivului părții vătămate, a martorilor Magurean A., Magurean Z. și Varticean I., a raportului de expertiză medico-legală a cadavrului victimei, nr. 123/99 din 28.05.2014, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel indicând motivele pentru care a respins probele apărării (*pct. 5. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza

oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, și invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal (*pct. 5. din decizie*).

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2., 4. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, în raport cu motivele invocate, este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Arcadie Șchiopu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015, în privința inculpatului Iacub Ghenadie Grigore, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 mai 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco